

Mire való a pesti rendőr?

*

Miként annyian, én is sokat eltűnődtem és elfilozofáltam már azon a problémán, hogy voltaképpen mire való is a pesti rendőr. Minthogy pedig nem érem be a látszattal és szeretek mindenek a mélyére hatolni, mondhatom, nagyon sok nyugtalanságot és fejtörést okozott már nekem a pesti rendőr talányos és kifürkészhetetlen lénye.

Mert, ugy-e bár, ha a rendőr részeg embert pofoz, illetén ténykedését tulzott jóakarattal sem minősíthetjük antialkoholista propagandának, amely föltevésnek ellentmond a matematikus rendőri lény borvirágos orra, nemkülönben a sarki butikossal való és igazán nem önzetlen barátsága. Amikor valamilyen utírány felől idegen nyelven érdeklődnek, azt a rövid, de határozott és imponáló feleletet adja: „Küss, adta nimelja!” — bár látszólag hazafias intenciók vezérlik, valójában azonban aligha szolgálja azt a nemes célt, hogy hazánk jó hírét a fránya idegenforgalom előtt mindenképpen öregbiteni kell. Abban sem látom a rendőri intézmény céljának megnyilatkozását, hogy a posztoló őrszem a kocsit kőköckáit időről időre — illő sercenések kíséretében — tehérnyi fehérés foltokkal cifritja, hiszen az utcák öntözésének közhasznú ideálját elvégre mégis csak másmilyen, hatékonyabb eszközök volnának hivatva szolgálni. Amikor a „segítség-é-g, rendő-ő-ör“ jajkiáltásokra a közcsendet ildomtalanul megzavaró esemény színhelyének diszkrét sietőséggel hátat fordít és az ellentétes irány felé lépked, ám lássák mások viselkedésében valamilyen sztoikus filozófiának, avagy talán az önszegély, különben szintén megfontolást érdemlő „segítség magadon, az isten is megsegít“ elvének az érvényesülését, a magam részéről Smiles atyánk tanának a gyakorlati életben való érvényesítésére sem a rendőrtől várnék példát. Mire való hát a pesti rendőr?

A minap végre egy Budapesten bizony eléggé hétköznapi esemény megoldotta számomra a gyötrelmes rejtélyt. Egy villamoskocsi fordult be előttem a Király-utcából a Nagymező-ut-cába, amikor hirtelen szembe csapott vele egy hentesárut szállító kocsis és — óh, borzalom — csaknem surolta a villamoskocsi oldalát. Nem tudom, melyik kocsis vezetője volt a hibás, de annyi tény, hogy egyiknek sem esett még karcólásnyi baja sem. Csakhogy a két vezető nem vette ilyen könnyedén a dolgot: kölcsönösen az

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

351.74.

Hely

Szerző Hm.

Cím Mire való a pesti rendőr?

Idő

"1913"

Forrás:

Népszava

Személy

Bp.

1913 10/13

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

egymás fölmenő águ női rokonait kezdek engedni nem valami hizelgő jelzők és állapotvázlatok kapcsán, a mihamar összeverődő publikum lelki épülésére és határozott gyönyörűségére. Mikor már négy utcarész felé elakadt teljesen a forgalom, előtekintélyeskedett a rendőr, aki meghallgatván ugy a főszereplők, mint jó néhány érdektelen tanu kimerítő referációját, a maga részéről is a főszereplők fölmenő águ atyafisága különféle viszonyainak taglalásába bocsátkozott.

Jó tíz percbe került, amíg végre a rendőr a villamosforgalom további fönnakadását fölleslegesnek vélvén, a villamost utnak engedte. A sapkás kocsivezető különben sem titkolt érzelmeinek a hentesholmira célzott de szerencsére

célját tévesztett köpéssel utoljára kifejezést adott még, aztán vagy tizenöt, időközben összesereglett villamoskocsi élén büszkén tovaszárgult. A henteskocsi még öt percig ott állott keresztben az utorkolat forgalmának kellős közepén, jobbról is, balról is százzszámmal föltartva minden járó alkalmatosságot. Csak amikor a henteskocsis újraoltási viszonyai is bekerültek a rendőri noteszbe, indult tovább a kocsis és kezdett oszladozni a lelkes tömeg. A jelenet kezdetétől számított husz perc lefolyása után a nyugodt forgalom teljesen helyreállott és a rendőr büszkén kétfelé fente a bajuszát.

És nekem eszembe jutott egy másik eset, aminek Londonban, a City kellős közepén, a Cheap-side (Csipszajd) vagy a Poultry (Paultri) rettenetes forgalmában — mindkét utca a kereskedések, olcsó áruházak és a hirdapok palotáinak ősi fészke — voltam a tanuja. Kocsi kocsis hátán, automobil automobil mögött haladt lépésben előre. És a sokadalom közepén egy bérkocsinak hirtelen kiesett az egyik kereke és a

kocsi oldalra unit rovaszul és keresztben állta az utat az ezernyi kocsisor elől. Mihelyt megállt a kocsitábor, két hatalmas szál rendőr rohant elő, a fölborult kocsit egy félperc alatt a gyalogjáróra emelték, — a kocsisor ismét megindulhatott. És csak újabb félpercebe telt, amikor a kocsis már a talpán állott, mintha semmi baja sem esett volna, lassan beállt a kocsisorba és néhány pillanat mulva eltűnt a kocsiforgalom szörnyű áradatában. És a rendőrök nem irták föl a noteszükbé a tényálladékokat, nem csatolták be a jelentésükhöz :/. alatt a kocsist, sőt még csak a bajuszukat sem simították végig, — rohantak vissza a helyükre, hogy bármely pillanatban ismét segítségére lehessenek a forgalomnak.

Mert a kultur-világvárosokban a rendőr nem arra való, hogy a közönséggel gorombáskodjék, tüntetőket legyilkoljon, Tisza István háza körül katonai védszolgálatokat teljesítsen, a parlamentből általános választójogot követelő képviselőket kipofozzon. Nem. A nyugati világvárosok rendőre az utcai forgalom munkása, segítője, irányítója és biztosítója. És a ma rendőreinek csak ez lehet a szerepe és feladata.

De jaj lenne Budapestnek, ha itt világvárosi forgalom próbálna kibontakozni: a pesti mihaszna szétvetett csizmákkal odaállana az utca közepére és szemenköpné a forgalmat. Mert a pesti rendőr csak arra való, hogy megakassza, föltartsa és zavarja az utca természetes vérkeringését, a forgalmat és fölborítsa még azt a kevés rendet is, ami ösztönszerűleg kifejlődik a városi emberben.

(Hm.)